

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Fra SK · 31. dec. 1850 · til J.L. Phister

Citation: Kierkegaard, Søren: "Fra SK · 31. dec. 1850 · til J.L. Phister", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 1r. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b43-txt-shoot-n64.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Fra SK · 31. dec. 1850 · til J.L. Phister

Nytaarsaften 1850.

At denne Bog først nu kommer Dem til Hænde, har sin Grund i en ganske tilfældig Omstændighed, jeg gjerne kan betro Dem, naar det bliver i Fortrolighed mellem os, da det, unter uns gesagt, angaaer en vis Magister, til hvem vi Pseudonymer nu engang have et Forhold, vi ikke kan frigjøre os fra.

Da Bogen, i hvilken, som De maaskee veed, ogsaa Deres berømte Navn har fundet en Plads, udkom i andet Oplag, blev øieblikkeligt et Exemplar bestemt for Dem. Men tilfældigviis boede ovennævnte Magister den Gang i Huus sammen med Dem, og hittede han nu paa, at jeg ikke kunde faae Lov at afsende det, saa længe de boede i Huus sammen.

I første Øieblik blev jeg ærgerlig over denne Særhed, utaalmodig, maaskee saa meget mere som jeg vel vidste, at ethvert mit Forsøg paa at forandre hans Beslutning vilde være forgjeves. I næste Øieblik sagde jeg til mig selv: »bien«, det maa man nu finde sig i. Men i det tredie Øieblik da jeg var kommet lidt til Eftertanke sagde jeg til mig selv: men min Gud, i Grunden har Magisteren truffet det Rette, under »Særhed« maaskee skjult noget ganske Andet, eller i ethvert Tilfælde hjulpet mig til at finde det Rette, at naae en Reflexionens Bestemmelse, hvilken ganske er efter mit Hoved; og jeg forstaaer mig dog ogsaa lidt paa Reflexion, hvad jeg her gjerne kan tale om, da jeg taler til den Kunstner, hvis Styrke er Reflexionen.

Hvis De nemlig den Gang havde modtaget dette Exemplar, sæt da det eet eneste Øieblik kunde være faldet Dem ind: det er nu blot fordi jeg boer i Huus sammen med Magisteren – og det var jo dog muligt: det vilde have forstyrret mig al Glæden af at sende Dem det. Nei, i Forhold til hvad vi Pseudonymer foretage os, bør Magisteren paa enhver Maade holdes udenfor, som var han ikke til.

Modtag det da nu; mig har det hele Tiden igjennem været en kjer Tanke, at Øieblikket nok vilde komme, og kjert er det mig nu at afsende det, frigjort fra enhver Tilfældighed, sikkert mod enhver, hvad jeg vilde kalde, kjedeligere Misforstaaelses Mulighed, ikke et Indfald – nei, dertil er der for længe dvælet ved denne Tanke – og dog let som et Indfald.

Victor Eremita.